

ABSTRACT

Mentalization refers to attempting to understand and label mental states of one's self and others, as well as being able to interpret behaviors in terms of underlying mental states. Mental state talk –which refers to using mental state words (i.e., feelings, thoughts, beliefs, desires etc.) in discourse–is an important indicator of children's mentalization capacity. Children's deficiencies in mentalizing are related to their behavioral problems, however, there is scarce research on this area.. This study aimed to examine the associations between children's mental state talk types (i.e., feelings, cognitions, perceptions, physiological states and action-based mental state words) as well as the appropriateness and direction of mental state discourse, and internalizing and externalizing problems. Participants were a clinical sample of 97 children between the ages of 4 to 10, who were referred to Istanbul Bilgi University Psychological Counseling Center. Children's mental state talk was assessed with The Coding System for Mental State Talk in Narratives (CS-MST) on children's Doll Story Completion Task narratives and behavioral problems were assessed with The Child Behavior Checklist (CBCL) as reported by their parents. Results of this study showed an association between internalizing problems and *perception words*, and externalizing problems and *action-based mental state words*. Internalizing children referred more to the mental states of the parent or other characters in stories. Externalizing children used more *inappropriate/pseudo mental state comments in general*, however, they used less *inappropriate/pseudo mental state comments* when referring to the child character's mental states in the stories. These findings suggest that children with externalizing problems use more rudimentary mental state words (i.e., action words) and make inappropriate mental state attributions, especially to others, while children with internalizing problems use more developmentally complex mental state words (i.e., perceptions) and focus more on others' mental states. The clinical implications point to the importance of developing interventions according to the specific needs of internalizing and externalizing children who have different mentalization strategies.

Keywords: mentalization, mental state talk, externalizing problems, internalizing problems, quantitative research

ÖZET

Zihinselleştirme, kişinin kendisi ve başkalarındaki zihin durumlarını anlama ve tanımlama çabasını, aynı zamanda davranışları altta yatan zihin durumları açısından yorumlayabilmeyi ifade eder. Zihin durumu konuşması, yani konuşmada duygu, düşünce, inanç ve istek gibi zihin durumu kelimelerini kullanmak, çocuklardaki zihinselleştirme kapasitesinin önemli bir göstergesidir. Çocukların zihinselleştirmedeki eksiklikleri davranış problemleri ile ilişkilidir, öte yandan bu alanda oldukça az sayıda araştırma vardır. Bu çalışma, çocukların zihin durumu konuşmalarının türü (yani duygu, biliş, algı, fizyolojik durum ve eylem odaklı zihin durumu sözcükleri), aynı zamanda zihin durumu konuşmalarının uygunluğu ve yönü ile içe yönelim ve dışa yönelim problemleri arasındaki ilişkileri incelemeyi amaçlamıştır. Katılımcılar, İstanbul Bilgi Üniversitesi Psikolojik Danışmanlık Merkezi'ne yönlendirilen, 4-10 yaş arasındaki 97 çocuktan oluşan klinik bir örneklemdir. Çocukların zihin durumu konuşması Çocuklarda Güvenli Yer Senaryolarının Değerlendirilmesi (ASCT) anlatıları üzerinden Anlatılardaki Zihin Durumlarını Kodlama Sistemi (CS-MST) ile, davranış problemleri ise Çocuk Davranış Değerlendirme Ölçeği (CBCL) ile değerlendirilmiştir. Bu çalışmanın sonuçları içe yönelim problemleri ile *algı sözcükleri* arasında, dışa yönelim problemleri ile de *eylem temelli zihin durumu sözcükleri* arasında bir ilişki olduğunu göstermiştir. İçe yönelim problemleri olan çocuklar hikâyelerdeki ebeveyn ya da diğer karakterlerin zihin durumlarına daha çok atıfta bulunmuşlardır. Dışa yönelim problemi olan çocuklar ise, genel olarak daha çok *uygunsuz/sahte zihin durumu yorumlarında* bulunmuş, ancak hikâyelerdeki çocuk karakterinin zihin durumuna atıf yaptıklarında daha az *uygunsuz/sahte zihin durumu yorumu* kullanmışlardır. Bu bulgular, dışa yönelim problemi olan çocukların daha basit zihin durumu sözcükleri (yani, eylem temelli sözcükler) kullandıklarını ve özellikle diğer kişilere karşı uygunsuz zihin durumu atıflarında bulduklarını, içe yönelim problemleri olan çocukların ise gelişimsel olarak daha karmaşık zihin durumu sözcükleri (yani, algı sözcükleri) kullandıklarını ve diğer kişilerin zihin durumlarına daha çok odaklandıklarını göstermektedir. Klinik çıkarımlar, zihinselleştirme kapasitelerinde farklı yeterlilik ve zorlukları olan içe yönelim ve dışa yönelim problemi olan

çocukların özel ihtiyaçlarına göre müdahale yöntemleri geliştirmenin önemine işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: zihinselleştirme, zihin durumu konuşması, dışa yönelim problemleri, içe yönelim problemleri, nicel araştırma